



PERIÓDIC POLÍTIC-SATÍRIC

LA TRALLA se publicarà
cuant mos done la gana

Redacció y Administració:
Plaza Pellicers, número 4 :: Teléfon: el posarem

Director:
GUILLEM, el Telefonista

Conque tot un
cheneral, ¿eh?

¡Sí, señor! La tirá de LA TRALLA ha alcansat proporcions tan gigantesques que may podriem imachinar obtindre una tirá machor que *El Clerical Sucialiste*, *República Ensucial* y *El Ceregumil Valenciano*, chunts. (Quina tresca).

En vista del èxit pensarem adquirir, de segón ma, tot el paper que deu tindre arrinconat el ex diari madrileño A B C, pero ham desistit. «Sabeu per què? Pues per a continuar tirant en paper gròc. Ha segut la clau del èxit la felis occurrència de tirar en paper groquet. ¡Com a qu' ham deixat «groguis» a tots els radicals sorianistes!

Desde què LA TRALLA ha vengut al mon no ham pogut vore, ni mòrt ni viu, al amic censor de la célebre C. T. de Ll. de E. per a que mos contara alguna novetat. El no vorel ho ham atribuit a la posibilitat de que si l'haurán secuestrat per a restarmos èxit; i si estarà mal y ha tingut la mala occurrència d'anar a curarse a casa el doctor Bacora, o si se l'haurá endut de secretari a Soria nòstre bon amic el tenedor Marianet Campos!

Lo sèrt es que no li ham vist el pel per ningùn puesto, y s'ham quedat sense un assut d'actualitat, y com no mos pareix be tirar ma del seu repertòri grasiós, pero d'aspecte general, y entenenent que va millor un diàlec d'actualitat viva, ahí va el siguiente, més fresc qu'una rosa y més veritat que hi han parres.

—RRRRIN... rrrrin... rrrrin
—¿Número dèu, hui, sinquanta sine?

—Sí, señor. Así es Tipografia Artística. ¿Qué desicha?

—Perdonem, señor. M'interesa averiguar qui es l'impresor de LA TRALLA, y, al efecte, he celebrat ya ventidós conferencies en afres tantes imprentes sense conseguirlo, y es el cas que demà matinet he d'estar en Madrid de regrés d'averguaro, després d'haber cumplit una misió interessant d'un director cheneral.

Pues ya ha rodat prou el barquillero. En ésta, s'casa, estem tirant el segon número. Esta vesprá al carrer.

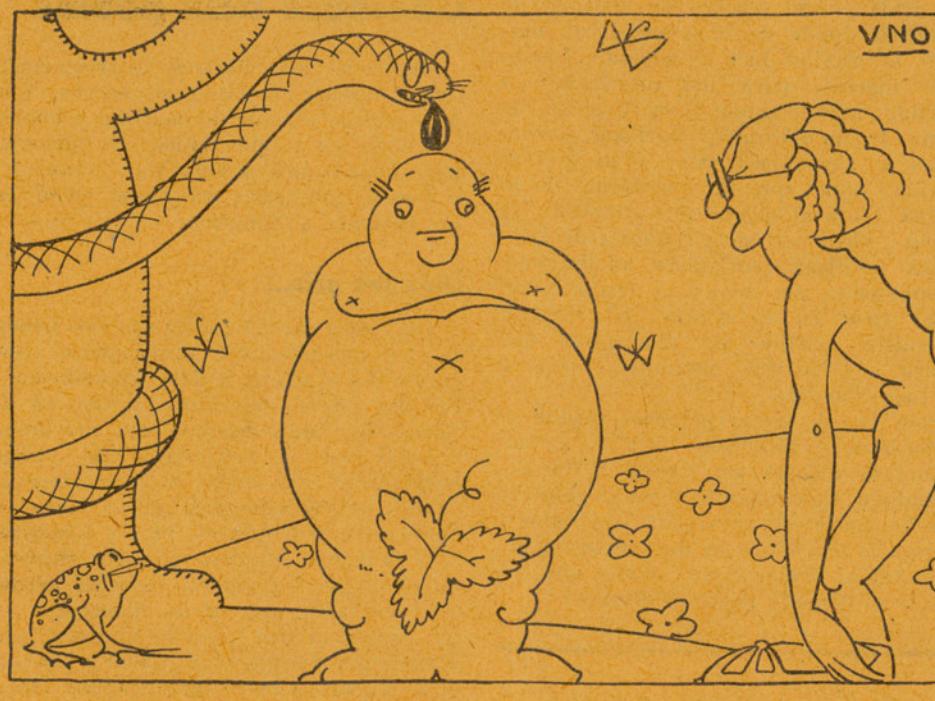
—¡Ah! ¡Per fi! Escóltem, señor, yo lls compe tots, antes d'eixir al carrer, a peseta, y, ademés, li entregaria un

nomenament de llauraor honorari qu'es un remunerador enchufe.

—Pues digali vosté a eixe cheneral, que ni en tots els dinés del forment extrancher, ni endosantme el seu alt càrrec d'agricultor nacional, podrà evitar que LA TRALLA single yalse cada

verduc da pam. ¡Ah! Pòt dirli també que he, contratlat sine sents trenta números, o siga per dèu àns; conque... i iien té pa un rato llarc!!! Dóneli recuerdos a Salvoret. Plinnnnnnnn. (Este plin es el roïdet que fa el telèfon al penchar l'auricular).

DEL SALÓN DE OTOÑO



Adán y Eva en el paraíso

Ricardito está triste...

Carbonero está triste,
Carbonero está pálido.
Ya sólo come alpiste
y tiene el rostro escuálido.

En su melancolía
no come ya en gamelta,
ni al apuntar el dia
se embaula una paella.

Decid, Dios verdadero,
¿qué tiene Carbonero?

—Do están aquellas rosas
que en su jeta ostentaba,
las reservas grasosas
que su panza guardaba?

—Ya no grita en la calle,
alegre y retozón;

ya rodea su talla
muy breve cinturón.

Decid, Dios verdadero,
¿qué tiene Carbonero?

—Será que de su anhelo
ha perdido la pista
desde que es —oh camelo!—
radical socialista?

—Será que su carrera
le ha truncado la suerte
y ve su hora postrera,
o séase, la muerte?

Decid, Dios verdadero,
¿qué tiene Carbonero?

—Qué té, qué té, Sant Deu.
Carbonero, redeu?

UN VERSORET

Gracias a usted,
matarile, rile, rile...

Sempre es costum cuant apareix un periòdic donar les gràcies als seus favoritores, pero nosaltros, qu'això eu conseptuem com una llanda de la que no fa cas el lector, y que, ademés de ridícul ningú se creu els exemplars que ham tirat, preferim fer tan sòls unes línies d'agraiment y deixar el demés espai per a donar cabuda a orichinals de màchor interès.

Nòstre lema, que defendrem «tralla» en mà, es el siguiente, parodiant als socialistes:

«Si el trabajo es salud, viva la tuberculosis».

¡Ah! La màquina estigué la setmana pasá tirant huit dies exemplars sense deseans.

Acabem, pues:
Gracias a usted...
...Matarile, rile, ron...

ELS TRALLEROS

Ripios

En una Moneda de un periòdic local se produixen dos consideracions en «cara» y «creu» relatives a la dictadura italiana y a la de Rusia.

Finalisa preguntant el autor quina de les dos dictadures haurà produit més benefis al respectiu país, pues atmet el confeccionador que els fassistes deixen entrar y eixir de Italia a tot hom y en Rusia a ningú.

Mos pareix, en sinseritat, que al autor lo que li pica no està tan llunt, y que donde dice diego, quiso decir digo, y que pòt... esperar sentat.

Pero ¿qué els tiraría de menchar don Miguel el de los atributos, que alguns encara el recorden en... fam?

El Síñor «Ni lo uno ni lo otro», en el diari que dirichix, diu en grans títuls que España no es nació europea. Segons com se mire té raó, pues un país que deixa sòls determinats exemplars, pòt confundir-se fàcilment en una tribu africana.

Quisá allí no el deixaren sòlt per pòr a... qu'els deixara nets.

Si vòl curarse, señora,
que la visite Bacora.